

Last učiteljskega tiskovnega društva

„Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča slavnim krajnim šolskim svetom,
šolskim vodstvom in učiteljstvu**uradne tiskovine iz svoje zaloge.**

Ceniki se pošiljajo na zahtevo zastoj. Postrežba točna.

Tudi vse tiskovine za županstva ima naša tiskarna po prejšnji
ceni v zalogi.Naša tiskarna sprejema vsa v to stroko spadajoča dela ter
jih izvršuje okusno in po solidnih cenah.**S kakšnimi težavami sem se moral boriti.**

Spisal Ivan Lapajne.

(Dalje.)

Ta pa, ne bodi len, odstopi to ovadbo mestno-delegirani sodnji, ki me je obsodila na 10 gl. Vkljub temu, da me je dobro zagovarjal (brezplačno, hvala mu še danes!) dr. Janko Srnc v Mariboru. Že sem hotel odšteti to globo, ko mi blagi domoljub svetuje, da najse pritožim na okrajno sodišče. Zopet je brezplačno napravil rekurz, ki je imel uspeh. In tako sem po njegovi zaslugi in po svoji poznejši previdnosti še dandanes sodnijsko neomadeževan, čeravno sem se uradno in privatno (kot časnikar, kot agitator in kandidat pri volitvah) večkrat podal v nevarnost, da bi bil zdajpazdaj prišel v konflikt s kazenskim sodnikom. N. pr. v Ljutomeru sem dečka telesno kaznoval. Njegova sestra je rekla, da bo dečka peljala k zdravniku (nemškemu). V strahu pred njim sem poslal prej jaz slovenskega zdravnika na dom k dečku, ki ga je našel zdravega na trati. Ko me je mati v Krškem tožila, da sem na nedovoljen način kaznoval sina, ko me je o priliki občinskih volitev propali županski kandidat zaradi razžaljenja tožil in ko me je ženska v posojilniških zadevah hotela speljati na led; sem si vselej preskrbel zagovornika v osebi odličnega odvetnika in vselej se je izkazala moja nedolžnost.

Za učiteljske, šolske in narodne pravice sem se potegoval pri raznih prilikah in na raznih krajih, n. pr. pri uradnih učiteljskih skupščinah, kjer sem rad ostentativno slovensko govoril, dočim si drugi učitelji navadno niso upali, ker je nadzornik le nemško govoril. Posebno smo lahko odločno govorili pri raznih zborih in shodih učiteljskih društev: „Učiteljskega društva za slovenski Štajer“ (s sedežem v Ljutomeru), „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani, štaj. „Lehrerbunda“, itd. V štaj. deželni učiteljski skupščini l. 1874. sem se odločno in nekoliko tudi z uspehom potegoval za pravico slovenskega jezika v ljudskih šolah, kar mi je — ker smo vedno ljutomerski učitelji tudi v „Narod“ pošiljali dopise zoper nemškutarske nadzornike — posebno zameril deželni šolski nadzornik Rožek, rekši mi, da nisem „lojalen“. Zaradi mojega narodnega delovanja so me nameravali v letih 1876—1878. službeno prestaviti nekam na nemški Štajer, n. pr. v Omurek, zakaj najvišji gospod v deželi, c. kr. namestnik baron Kübeck, je bil baje jezen name in se je nekoč v nekem kranjskem gradu izrazil: „Diesen Kerl muß ich von Luttenberg fortbringen“. Prestavili me pa le niso; zakaj štajerski zakoni niso poznali takrat premeščenja iz službenih ozirov. Ko sem pa prostovoljno zapustil Ljutomer, je pa nadzornik Ranner, kakršen Nemeč je sicer bil, obžaloval, da ne poučujem jaz več nemščine, v katerem predmetu sem bil dosegel vselej lepe uspehe, ki jih je moral pri mojih naslednikih pogrešati.

(Dalje.)

**Šolske
potrebščine,**zvezke, papir, torbice, svinč-
nike, peresa, črtala itd. itd.**na debelo in na drobno**

se dobi ceno in dobro pri

Iv. Bonaču
v Ljubljani,Šelenburgove ulice, nasproti
c. kr. glavni pošti.Naročajte samo pri tvrdkah, ki objavljajo oglase v
našem listu! — Pri naročilih se sklicujte na oglase
našega lista!